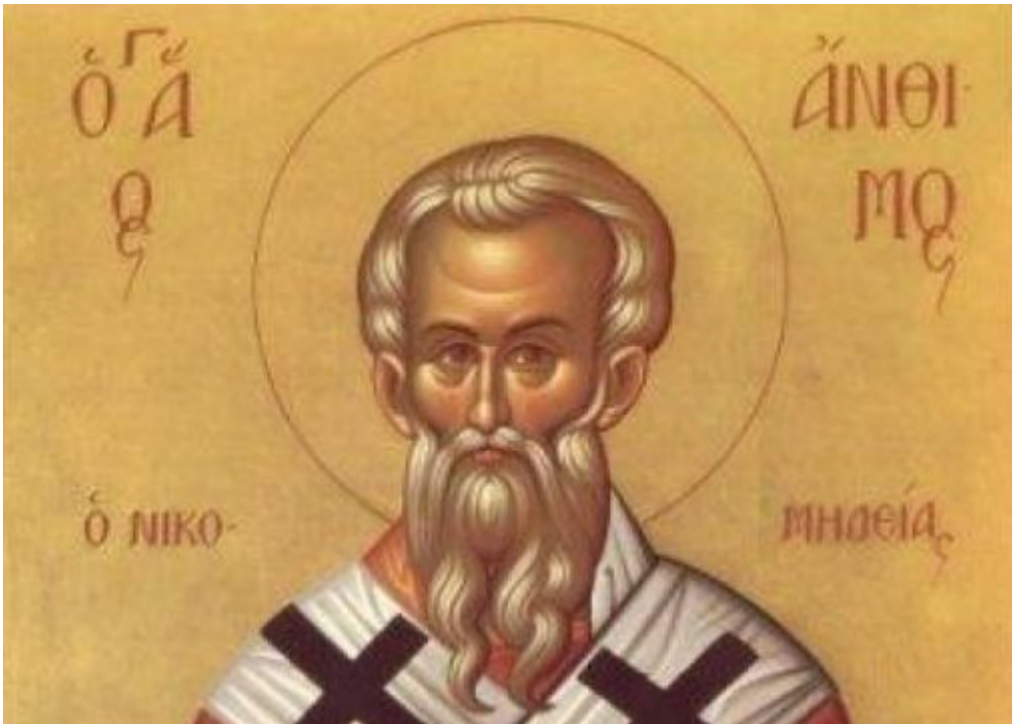

Ο Άγιος Άνθιμος Επίσκοπος Νικομηδείας

/ [Βίοι Αγίων](#)

Ο Άγιος Άνθιμος έζησε στα τέλη του 3ου αιώνα μ.Χ. και πατρίδα του ήταν η Νικομήδεια. Από μικρός διακρίθηκε για τον ευσεβή ζήλο του προς τα θεία.

Όταν ενηλικιώθηκε, η ζωή του ήταν υπόδειγμα σωφροσύνης και αγάπης. Επειδή πλούσια κατείχε το θησαυρό των θείων αληθειών, η θερμή του διδασκαλία, εμπνεόμενη από αποστολικό ζήλο, έβρισκε σχεδόν πάντα ανταπόκριση στις ψυχές των πιστών.

Η πνευματική ικανότητα του Άνθιμου ώθησε τους χριστιανούς της Νικομήδειας και τον έπεισαν να γίνει Ιερέας και αργότερα επίσκοπος τους. Όταν, όμως, έγινε ο διωγμός επί Διοκλητιανού, τον κυνήγησαν και τον συνέλαβαν (302 μ.Χ.).

Ο Διοκλητιανός του πρότεινε να θυσιάσει στους Θεούς για να κερδίσει τη ζωή του, αλλιώς τον περίμεναν φρικτά βασανιστήρια, και του έδειξε το όργανα που θα τον βασάνιζαν.

Ο Άνθιμος είπε: «Γιατί μου τα δείχνεις; για να με φοβίσεις; Αυτά ας τα φοβούνται εκείνοι, για τους οποίους η παρούσα ζωή είναι μόνο ηδονή και τη στέρηση της θεωρούν μεγάλη απώλεια. Αλλά σε μένα, όπως και σε κάθε χριστιανό, αυτά δεν ασκούν καμιά γοητεία. Το σώμα μου είναι πρόσκαιρο και ευτελές, που μόνη αξία

έχει, όταν αγιασθεί δια του Χριστού και δοθεί εις την κατά Χριστόν ζωή. Επομένως, τιμωρίες και βάσανα είναι για μένα πιο ποθητά από του να αρνηθώ το Σωτήρα μου».

Τότε, αφού τον βασάνισαν φρικτά, τελικά τον αποκεφάλισαν.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς φοῖνιξ ἐξήνθισας, τὴ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, καρποὺς τοῖς τῶν λόγων σου, τῶν εὐσεβῶν τᾶς ψυχᾶς, ἐκτρέφων ἐν χάριτι ὅθεν καὶ ἐναθλήσας, Πάτερ Ἄνθιμε χαίρων, ὦφθης Ἱερομάρτυς, εὐκλεῆς τοῦ Σωτῆρος, ὃ πρέσβευε δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.